

Antoni tygodnik parafialny

III Niedziela Wielkiego Postu, 3 marzec 2013 r.
I czytanie Wj 3,1-8a.13-15; II czytanie 1 Kor 10,1-6.10-12; Ewangelia Łk 13,1-9

„PRZYJMIJ ZNAMIE DARU DUCHA ŚWIĘTEGO”

„Czcigodny ojcze, Kościół święty prosi przeze mnie o udzielenie sakramentu bierzmowania zgromadzonej tu młodzieży parafii św. Antoniego Padewskiego w Redzie”.

Tymi słowami w najbliższą środę 6 marca o godzinie 17.00 ksiądz Proboszcz poprosi Księdza Infułata dr. Stanisława Ziębę o udzielenie naszej młodzieży sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej.

Droga ich szczególnego przygotowania rozpoczęła się we wrześniu 2012 roku, kiedy przychodząc do kaplicy złożyli własnoręcznie podpisane podania wyrażając w ten sposób pragnienie przyjęcia tego sakramentu. Przygotowania rozpoczęło 73 uczniów klas trzecich gimnazjum, w tym 10 spoza naszej parafii, obecnie na przyjęcie sakramentu bierzmowania oczekuje 70 młodych ludzi. Od września, z racji dużej liczby, zostali podzieleni na dwie grupy i uczęszczali na katechezę w poniedziałki i czwartki, uczestniczyli wspólnie w

coniedzielnej Eucharystii o godz. 9.00 i nabożeństwach w ciągu roku.

W październiku udali się wraz ze wspólnotą Siloe na dwa dni skupienia i wzajemnego poznania do ośrodka rekolekcyjnego w Nadolu. Dziś po przebytej drodze poznawania Chrystusa, Jego nauki i odkrywania Bożych planów względem każdego z nich, są u progu otrzymania Darów Ducha Świętego, który ma ich umocnić i prowadzić przez życie po ścieżkach wiary.

Wierzmy, że sakrament bierzmowania, który jest kolejnym (obok chrztu i Eucharystii) sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego, będzie dla tych młodych ludzi głębszym zakorzeniem w Bożym synostwie. W to wierzymy i o to też prosimy Dobrego Boga. Zapraszamy wszystkich wiernych na tę wielką uroczystość, w najbliższą środę na godzinę 17.00 do naszej świątyni i prosimy o dar modlitwy za wszystkich kandydatów do bierzmowania w przeddzień ich uroczystości.

Pamiętajmy jednakże, aby nie traktować sakramentów jak cudownego eliksiru, który zapewnia zbawienie bez względu na wszystko. Święty Paweł w dzisiejszym czytaniu ostrzega, że można przyjąć chrzest i uczestniczyć w Eucharystii, a mimo to być w końcu odrzuconym przez Boga. Apostoł przypomina nam że powinniśmy się troszczyć o godziwe życie, oparte na wspaniałomyślności tak aby z dnia na dzień stawać się coraz doskonalszymi do czego konieczne są nam ludziom, Dary Ducha Świętego.

ks. Mariusz Kotłowski

Sakrament Bierzmowania

W środę o godzinie 17.00 w naszym kościele, ksiądz Infułat dr Stanisław Zięba udzieli młodzieży naszej parafii sakramentu bierzmowania
ZAPRASZAMY

Wiara szuka zrozumienia

Od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiej Środy

Wielki Tydzień rozpoczyna się Niedzielą Męki Pańskiej. Jego końcowym etapem jest Triduum Paschalne. Jednak bezczynność pomiędzy tymi ważnymi wydarzeniami nie jest wskazana. Omawiane dzisiaj dni nie zawierają co prawda jakichś znaczących wydarzeń, które należy szczególnie rozpamiętywać. Należy jednak i ten czas mądrze przeżyć.

Chrześcijanin świadomy tego co się dzieje w liturgii będzie tę „ostatnią prostą” przeżywał w duchu najlepszego przygotowania się do Paschy (przejścia) Chrystusa i z Chrystusem. Warto od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiej Środy poukładać wszystkie sprawy codzienne. Chodzi o załatwienie wszystkiego co się da jeszcze przed świętami, tak, aby w miarę możliwości być wolnym od zabiegania o rzeczy doczesne w samo Triduum. Oczywiście nie zawsze jest to możliwe, bo tryb życia rodzinnego, szkolnego i zawodowego ciągle się odbywa. Tym niemniej warto powalczyć o wolność dla przeżycia Paschy.

Ogromnie ważnym jest odbycie spowiedzi świętej jeszcze przed Wielkim Czwartkiem. Nikomu nie uśmiecha się stanie w długich kolejkach i „bycie załatwianym” w kilka chwil. Często sami sobie jesteśmy winni. Księża czekają w konfesjonalach codziennie

przez cały Wielki Post. Bywa, że w czasie spokojnym, kiedy można dłużej porozmawiać, nikogo nie ma. A dzień przed świętami są niezliczone tłumy często sfrustrowanych penitentów, a spowiednicy są zmęczeni i po ludzku jest im ciężko. To trzeba uregulować wcześniej. Nie bądźmy podobni do tzw. świątecznych katolików (czyli minimalistów i powierzchownie pobożnych). Spowiedzi nie stawiamy na równi z porządkami w domu czy zakupami. Regularność w przyjmowaniu tego sakramentu znacznie usprawnia przygotowania duchowe do Wielkanocy. (W podobnym duchu zachęcałem do przeżywania Adwentu i Bożego Narodzenia. Zob. *Antoni*, nr z dn. 9.12.2012).

Liturgia tego dnia mówi nam o „Cierpiącym Słudze Jahwe” z Księgi Izajasza, który jest zapowiedzią Chrystusa. Zaś Ewangelia poszczególnych dni ukazuje:

• **Poniedziałek:** pobyt Jezusa u przyjaciół w Betanii i scenę namaszczenia Jego nóg przez Marię – to posługa miłości, do której każdy z nas jest zobowiązany;

• **Wtorek:** zapowiedź zdrady Judasza i zaparcia się Piotra – obrazujące naszą słabość i zbytne zaufanie sobie, co zawsze „związuje ręce” Zbawicielowi;

• **Środa:** dokonanie zdrady przez Judasza – co przypomina, że każdy z nas jest zdrajcą, kiedy wybiera najmniejszy nawet grzech, zawsze będący przeciwko miłości Bożej.

Słowo Boże pokazuje prawdę o nas samych – jesteśmy grzeszni i potrzebujemy Ofiary Chrystusa. Tylko On jest w stanie nas wyzwolić, gdyż Tylko On nie ma grzechu i podoba się Bogu.

ks. Krystian Wilczyński, k.wilku@wp.pl

Kobiety w Biblii (8)

Oto Oblubieniec nadchodzi, wyjdźcie mu na spotkanie

Kobiety występują na kartach Pisma Świętego nie tylko w opowieściach. Jedną z nich przedstawiona

jest w Psalmie 45. Psalm ten podzielony jest na dwie części. Pierwsza z nich stanowi opis silnego i pięknego władcy szykującego się do ślubu. Stąd też psalm ten zwany jest hymnem weselnym. Część druga poświęcona jest opisowi jego przyszłej małżonki, cudzoziemskiej królowej. *„Posłuchaj, córko, spójrz nakłoń ucha, zapomnij o swym ludzie, o domu ojca swego. Król pragnie twej piękności: on jest panem twoim, oddaj mu pokłon. Córko Tyru!”* [por. Ps 45, 11-18]

Autor Psalmu przedstawia kobietę z wielką subtelnością i uczuciem. Zbliżyła się ona wraz ze swoim orszakiem do olśnionego jej pięknnością króla. Kobieta jest pełna chwały i splendoru, czego wyrazem jest bogato zdobiona szata. Biblia traktuje piękno jako odbłask splendoru samego Boga. Również szaty mogą być znakiem olśniewającego piękna wewnętrznego, czystości duszy. Obok urody opiewana jest radość bijąca z weselnego orszaku, który tworzą «dziewice druhny», panny towarzyszące oblubienicy «z radością i z uniesieniem»

dokończenie na stronie 3

początek na stronie 2

Prawdziwa radość, o wiele głębsza od zwykłej wesołości, jest wyrazem miłości, która daje pogodę serca i pragnie dobra ukochanej osoby.

Ojcowie Kościoła widzieli w obrazie tej kobiety Maryję. Teologiczna interpretacja traktuje psalm jako obraz zaślubin Chrystusa z Kościołem, który stanowimy my. Bóg pragnie naszego piękna i naszej radości. Czas Wielkiego Postu może być okazją do przygotowania się do tych zaślubin.

Judaizm uznał Psalm 45 za pieśń weselną opiewającą piękno i głębię daru miłości. Pieśń tę można więc zadedykować wszystkim małżonkom,

k którzy pragną przeżywać swoje małżeństwo w radości. W scenie wprowadzenia królewskiej małżonki, która zajmuje honorowe miejsce, Psalmista podkreśla godność kobiety, widoczną także w bogactwie jej ślubnego stroju. Pismo Święte dostrzega w pięknie odbicie Bożego dostojęstwa i splendoru. Widać to dokładnie w tekstach biblijnej księgi Pieśni nad pieśniami i w Apokalipsie św. Jana, która w zaślubinach Bożego Baranka ukazuje symbolikę więzi Chrystusa ze społecznością odkupionych.

Kasia Kowalczyk

(na podstawie: *Zaślubiny Króla* Jan Paweł II)

Świadectwo

WYBACZANIE - DROGA KU LEPSZEMU ŻYCIU (2)

Pierwsza część świadectwa ukazała się w tygodniku z datą 10 luty 2013.

Na początku napisałem o swoim, życiu abyś mógł/mogła zobaczyć jakim człowiekiem byłem i jak Pan Bóg zaczął subtelnie działać w nim , kiedy poprosiłem Go o to, zaprosiłem do swojego życia . Wybaczenie dlatego, że jest wg mnie wspaniałym początkiem przygody z Panem Bogiem, bo pozwala oczyścić serce, pozwala pozbyć się ciężaru z serca , pozwala lepiej działać Panu Bogu w naszym życiu. Napisałem o wielu swoich grzechach , o tym kim byłem dlatego aby mniej więcej nakreślić z czego m.in. musiałem dokonać AKTU PRZEBACZENIA. Uważam, że przebaczenie to jedna z najistotniejszych rzeczy którą powinien każdy chrześcijanin praktykować w swoim życiu. Mamy wiele zapisów w Piśmie Świętym o przebaczeniu.

„Piotr zbliżył się do Jezusa i zapytał: *Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać. Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go[...]. Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwyił go i zaczął dusić, mówiąc: Oddaj, coś winien! Jego współsługa upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade mną, a oddam tobie. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą? I uniesiony gniewem pan*

jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.” [Mt 18;21-35]

W tym fragmencie, możemy zobaczyć jak istotne jest wybaczenie, jak istotne jest abyśmy nie żywili urazy względem bliźnich. Ile razy mamy przebaczać? Tak długo aż będzie to konieczne.⁷⁷ bowiem oznaczało w tamtych czasach „nieskończoność”. Czy Pan Bóg nam przebaczy, skoro my nie potrafimy przebaczyć bliźniemu? Zobaczmy jak często odmawiamy modlitwę „Ojcze nasz” która w Piśmie Świętym jest zapisana:

„*Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech się święci imię Twoje! Niech przyjdzie królestwo Twoje; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj; i przebacz nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili; i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie, ale nas zachowaj od złego!” [Mt 6; 9-13]*

Czy możemy prosić Boga o przebaczenie, kiedy sami nie przebaczyliśmy? Dalej jest napisane :

„*Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.” [Mt 6; 14-15]*

Kiedy sam zacząłem przebaczać, czułem się jakbym zdejmował ciężary z własnego serca, które przez lata były przyćpione do niego. Pomimo swojego młodego wieku wielu złych rzeczy w swoim życiu się dopuściłem. Przebaczenie nazywam „aktem przebaczenia” składającym się z kilku części. Po pierwsze, dobrze jest na początek pomodlić się do Pana Boga i poprosić o to aby nam pomógł w tym abyśmy potrafili przebaczyć. Kolejny krok składa się jakby z 3 części. Wybaczenie podzieliłem na: „**wybaczenie komuś, kto mi coś uczynił**”, „**wybaczenie sobie za to co ja komuś uczyniłem**”(dobrze jest wtedy przeprosić tą osobę osobiście i ją poprosić o wybaczenie), „**wybaczenie sobie co uczyniłem samemu sobie**” (np. wielokrotnie myśli samobójcze które miałem w okresie gimnazjum jak i liceum).Uwaga! Wybaczenie nie jest zwolnieniem z Sakramentu Pokuty i Pojednania! Jak tego dokonać? Powiedzieć z serca np. „Ja XYZ przebaczam XYZ za to

i za to”, jeżeli przebaczyć należy jakieś grupie to się to też mówi. Dobrze jest mówić to głośno, należy być otwartym na przebaczenie, to musi wypływać z przekonania i z serca człowieka. Nic nie da jeżeli ktoś to wypowie, a w głębi duszy nie będzie chciał przebaczyć. Może się również zdarzyć tak, że ktoś szczerze będzie chciał wybaczyć jednak nie będzie potrafił, bo np. rana jest zbyt świeża i za bardzo boli. Proponuję wtedy również poprosić Pana Boga o pomoc. Skąd wiadomo, że przebaczyliśmy szczerze? Myślę, że takim wyznacznikiem jest, kiedy pomyślimy o danej osobie to życzymy mu jak najlepiej, nie żywimy względem niej urazy, złości, nienawiści. Jeżeli jeszcze nie potrafimy życzyć takiej osobie jak najlepiej, to neutralne odczucia względem takiej osoby wydają się chyba normalne, istotne jest abyśmy nie czuli względem takiej osoby negatywnych emocji albo nie mieli chęci zemsty. Czasami również może zdarzyć się tak, że negatywne emocje względem danego człowieka będą powracały. Pan Jezus już powiedział co należy wtedy robić „*Piotr zbliżył się do Jezusa i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.*” Przebaczać 77 razy, przebaczać cały czas. Jeżeli pojawi się zła myśl, to najlepiej od razu ją odtrącić, nie zgłębiać się w nią. Pobołogśław tego człowieka. Nienawiść względem bliźniego szkodzi przede wszystkim temu który nienawidzi, pamiętaj o tym. Podałem akurat przykład drogi przebaczenia, z jakiej ja korzystałem. W niektórych książkach, można znaleźć inne metody drogi przebaczenia, można również o to spytać spowiednika.

Wybaczenie odgrywa również poważną rolę w procesie uzdrawiania, bez względu czy chodzi o uzdrowienie duchowe czy cielesne. Zaobserwowałem, że uzdrawianie takich osób dokonuje się chętniej i częściej

w przypadku osób które „przebaczyły swoim winowajcom”. Pan Bóg, chce uzdrowić każdego człowieka, pragnie Jego szczęścia i zdrowia, często jednak człowiek nie zdaje sobie sprawy, że choruje przez to, iż jego serce jest „zatrute” nienawiścią, bólem itp. a jedyną drogą pozbycia się tych złych emocji jest właśnie wybaczenie. Pewnie wśród osób które czytają ten tekst znajdzie się ktoś kto chodzi na msze o uzdrowienie i uwolnienie. Chciałbym takie osoby zachęcić do tego aby postarały się przed taką mszą, wybaczyć, oczyścić swoje serce z niepotrzebnych ciężarów albo właśnie w trakcie takiej mszy prosić o łaskę wybaczenia ludziom którzy nas skrzywdzili. Oczywiście w procesie uzdrawiania konieczna jest przede wszystkim wola Pana Boga, łaska. Jednak wybaczenie to dobry początek rozpoczęcia współpracy z Nim, zmiany naszego życia, głębszego pojmowania miłości, krzyża i wszystkiego co z Chrześcijańską Duchowością się wiąże.

Kiedyś usłyszałem, że Pan Bóg jest tak Miłosierny, że przebacza nam już w momencie kiedy robimy pierwszy krok w kierunku konfesjonału. On nam przebacza, ale zachęca również do tego nas, abyśmy my chętnie przebaczały. Jan Paweł II kiedy był w drodze do szpitala, po zamachu na placu św. Piotra przebaczył zamachowcowi. Nie wiedział o nim nic, pomimo tego przebaczył mu. Wydaje mi się, że JP II doskonale sobie zdawał sprawę z tego jak ważne jest wybaczenie. Ja również, odczułem jak istotny jest to akt. Moje serce jest lżejsze, niż było kiedyś. Życie wtedy jest zdecydowanie ładniejsze, lepsze, a człowiek jest bardziej otwarty na bliźniego. Dziś również mogę rzec - bez wybaczenia nie ma uzdrowienia. Wybaczenie to początek, początek drogi do lepszego życia - życia z Bogiem.

BWJP

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Spotkanie Wspólnoty Dzieci Bożych w sobotę o godzinie 10.00; próba scholki dziecięcej w sobotę o godzinie 11.00; spotkanie aspirantów także w sobotę o godzinie 11.00
2. Zbiórka ministrantów we wtorek o 19.15, spotkanie lektorów o 19.45.
3. Spotkanie dwójek klasowych rodziców dzieci pierwszokomunijnych w poniedziałek o 19.30
4. Pobranie miary na alby dla dzieci przystępujących do 1 Komunii odbędzie się 6 marca. Podział na klasy:
18.00 - szkoła prywatna i dzieci z spoza parafii;
18.20 klasa **2A**; **18.40** klasa **2B**; **19.00** klasa **2C**; **19.20** **SP II 2 D**
Również w tym czasie można przynieść alby z wcześniejszych roczników na kiermasz, który odbędzie się salce obok.
5. W piątek –**Droga Krzyżowa**:
- dla dorosłych o godz. 7.30 (po porannej Mszy Świętej) i 18.30
- dla dzieci o godz. 17.00; - dla młodzieży o godz. 19.30.
6. W okresie Wielkiego Postu zapraszamy na niedzielne **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym. Początek o 17.00
7. W pierwszy wtorek marca, czyli 5-go zapraszamy na katechezę księdza Jacka Nawrota (po wieczornej Mszy Świętej). Najbliższa katecheza nosi tytuł: **Wyznanie wiary w Jedyne Boga czyli na czym polega monoteizm**
8. PZ Caritas pragnie poinformować, że z dniem 6 marca 2013 r. ruszają w naszej parafii cotygodniowe dyżury wolontariuszy. Dyżury będą się odbywały **w środy między 19.00 a 20.00 w kancelarii parafialnej**. Można do nas zgłaszać prośby o pomoc materialną i praktyczną dla siebie, ale też dla innych osób, o których wiemy, że potrzebują wsparcia, a które same nie mogą lub nie mają odwagi nam o tym powiedzieć. Będziemy starali się pomóc w miarę naszych możliwości i środków.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedzielę: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
www.antoni-reda.pl